

TRIBUNA invatamantului

Statul vostru, stăpânul nostru !

După o iarnă capricioasă, parcă interminabilă, iată că a început primăvara protestelor, pentru o lege, care a consumat foarte multe energii, a furnizat motive de dispută, de ceartă, de argumente mai mult sau mai puțin relevante. Ca de obicei la noi; de ce să rezolvăm lucrurile simplu când putem să le complicăm ? Oricum țara e împărțită pe domenii sociale: patroni și sindicate, politică și societate civilă. De aceea nu înțeleg de ce toată lumea vrea să reducă din atribuțiunile statului, iar pe de altă parte implică statul până și în această lege, care putea foarte ușor să se construiască de către sindicate și patronate iar statul prin puterea politică să medieze acolo unde blocajele se iveau. Dar nu s-a întâmplat așa pentru că: ori interesele erau prea mari, ori ținând cont că sindicatele prin organizare și imagine au avut prea mare putere , s-au gândit să-i pună pe lideri cu botul pe labe ,să slăbească forța sindicatelor, ba chiar să le desființeze acolo unde e necesar. Oricum dialogul cu partenerii sociali a fost lamentabil și de aici până la dictatură politicului e doar un pas. Îmi amintesc în timpul guvernării Tăriceanu, fără a-i ridica osanale, că fragilitatea guvernului a dus la un dialog permanent cu partenerii sociali și convulsiile au fost mai puține, s-a înregistrat și o creștere economică nemaîntâlnită până în acel moment.

Dorința de dominare totalitară se pare că a încrâncenat forțele în lipsa dialogului, ori formalismul lui aduce mari prejudicii într-o țară măcinată de sărăcie și neîncredere.

Nu a trecut nici măcar un trimestru de la aplicarea Legii Educației și vedem la fiecare intervenție că nu e o lege solidă, puternică și cu girul unei continuități acceptabile.Sunt atâtea abordări greșite, că metodologiile, oricât ar fi de bine gândite, în folosul sistemului, cu greu vor putea să se aplice, cu greu vor face față unor cerințe pe care fiecare dintre noi le-am sperat și ne-am luptat pentru ele. Încăpățânarea unui ministru, care acceptă doar propriile păreri, va duce la blocaje inclusiv financiare, dar și profesionale, iar următorii vor lua lucrurile de la început

și iarăși mai înregistrăm o intenție de reformă, iarăși ducem lucrurile până la colț și le abandonăm.

Speranța noastră în intenția președintelui Traian Băsescu s-a spulberat; timpul nu așteaptă, iar neputința președintelui regăsită în ura față de domeniul învățământului nu va duce decât la un alt eșec, deși speram la nesfârșit: în două mandate învățământul putea să-și găsească ușor matca pentru că resursele umane au avut răbdare nemăsurabilă și am avut pregătirea corespunzătoare unui proiect viabil.

Ne-am îndepărtat, de dragul politicului, și de școală, și de dascăli, și de părinți. Cei care tac și înghit toate încercările noastre stau cumiți ori nestâmpărați în bănci și așteaptă să vadă oare mâine ce schimbări se vor mai face ? Ce obiecte de studiu se mai inventează? Câte ore în plus mai stau la școală?

Nu mai avem la îndemână decât puține arme cu care să ne luptăm împotriva guvernului, împotriva puterii fie că e la Palatul Cotroceni, la Palatul Victoria ori în Parlamentul României. De aceea vom relua caravana sindicală prin UJSL-CNSLR-Frăția, filiala Mureș și vom ajunge în fiecare localitate a județului, până la alegeri, și le vom explica oamenilor, alegătorilor pe limba lor ce se întâmplă în această țară, ce au promis politicienii și ce le-au oferit în legislatura care în curând se sfârșește . O să le explicăm pe înțelesul lor că manipularea și minciuna trebuie să dispară și interesele lor, interesele naționale, trebuie reprezentate de către oameni curați la suflet, oameni serioși și cu frica lui Dumnezeu, oameni care au onoarea cuvântului exprimat și să respingă populismul deșănțat, să respinga fățărnicia și imoralitatea .

Pentru învățământ parcă se adună alți nori negrii, determinați de neîncrederea că fondurile destinate domeniului vor ajunge până la sfârșitul anului, că metodologiile cu termen de aplicare 1 septembrie 2011 vor rezolva multe semne de întrebare, care se ivesc la fiecare articol al legii, că stabilitatea și continuitatea în sistem sunt amânate din nou, alte neliniști pe care le tot anunțăm, le tot formulăm, dar urechile nu aud, ochii nu văd și eforturile sunt încă zadarnice.

**Președintele Sindicatului din Învățământ „Spiru Haret” Mureș
Prof. Ioan Săcărea**